

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 24 stycznia 2017 r. – GT/HS

(Sprawa C-38/17)

(2017/C 178/02)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GT HS.

Strona pozwana: HS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z kompetencjami Unii Europejskiej przyznanymi w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów,

z zasadami podstawowymi prawa Unii: równości wobec prawa, prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem oraz do rzetelnego procesu, a także

z różnymi fragmentami preambuły dyrektywy 93/13/WE⁽¹⁾ („[mając na uwadze] [...] dwa programy wspólnotowe w dziedzinie ochrony konsumentów i polityki informacyjnej podkreśliły znaczenie ochrony konsumentów przed nieuczciwymi warunkami umownymi; taką ochronę powinny przewidywać przepisy ustawowe i wykonawcze, które podlegają harmonizacji na poziomie Wspólnoty lub zostają bezpośrednio na tym poziomie przyjęte; zgodnie z zasadą ustanowioną pod nazwą »Ochrona gospodarczych interesów konsumentów«, zgodnie z powyższymi programami: »nabywcy towarów i usług powinni być chronieni przed nadużyciami ze strony sprzedawców lub dostawców, w szczególności przed jednostronnymi standardowymi umowami i niedozwolonym wyłączeniem z umów podstawowych praw«; bardziej skuteczną ochronę konsumenta można osiągnąć poprzez przyjęcie jednolitych norm prawnych dotyczących nieuczciwych warunków; powyższe normy powinny odnosić się do wszelkich umów zawieranych pomiędzy sprzedawcami lub dostawcami a konsumentami; przy czym niniejsza dyrektywa nie będzie dotyczyła między innymi umów o pracę, umów dotyczących sukcesji praw, umów dotyczących praw z zakresu prawa rodzinnego oraz umów dotyczących tworzenia i organizowania spółek lub porozumień partnerskich; konsument musi otrzymać taką samą ochronę zarówno w umowach zawieranych ustnie, jak i na piśmie, bez względu na to, czy postanowienia pisemnej umowy zostały zawarte w jednym czy kilku dokumentach; jednakże obowiązujące prawo krajowe pozwala jedynie na częściową harmonizację przepisów; niniejsza dyrektywa dotyczy w szczególności warunków umownych, które nie zostały indywidualnie wynegocjowane; państwa członkowskie w poszanowaniu postanowień Traktatu powinny mieć możliwość zapewnienia konsumentom wyższego poziomu bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie przepisów prawa krajowego bardziej rygorystycznych niż przewidziane w niniejszej dyrektywie; [...] umowy powinny być sporządzane prostym i zrozumiałym językiem, a konsument powinien mieć faktycznie możliwość zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy, a wszelkie wątpliwości powinny być interpretowane na jego korzyść; [...]” i wreszcie

z art. 4 ust. 2 i art. 5 dyrektywy 93/13/WE

orzecznictwo krajowe o charakterze normatywnym (wiązącym), które:

- a) nie nakłada na kontrahenta konsumenta, jako przesłanki ważności umowy, obowiązku umożliwienia konsumentowi zapoznania się przed zawarciem umowy z warunkami umownymi, sporządzonymi prostym i zrozumiałym językiem, stanowiącymi główny przedmiot rzeczonyj umowy – w tym z kursem walutowym mającym zastosowanie do wypłaty środków z tytułu kredytu w walucie obcej – w celu uniknięcia nieważności umowy;
- b) zezwala, by kontrahent konsumenta jedynie poinformował go (na przykład w odrębnym dokumencie) o warunkach umownych, sporządzonych prostym i zrozumiałym językiem, stanowiących główny przedmiot rzeczonyj umowy dopiero po zaciągnięciu przez konsumenta nieodwołalnego zobowiązania do wykonania umowy, a sytuacja taka nie jest uważana za powód nieważności umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29 – wyd. spec w jęz. polskim rozdz. 15, t. 2, s. 288)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 14 lutego 2017 r. – Gmalieva s.r.o. i in./Landespolizeidirektion
Oberösterreich.**

(Sprawa C-79/17)

(2017/C 178/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Pozwany organ: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać za spójną w rozumieniu art. 56 i nast. TFUE ustanawiającą monopol wewnątrz krajową regulację w dziedzinie gier losowych w świetle tego, że

— przyjmując za podstawę założenie, iż

- a) wystarczy ustalenie stanu faktycznego i ocena w oparciu o dowody przedstawione przez podmioty państwowe i prywatne strony postępowania jak również dowody powszechnie znane (zob. bliżej w tym zakresie sprawę C-685/15) i
- b) nie występuje jakiegokolwiek związanie stanowiskiem prawnym innych sądów krajowych, które dokonały autonomicznej kontroli spójności (zob. bliżej w tym zakresie sprawę C-589/16) –

w postępowaniu sądowym uwzględniającym ww. zastrzeżenia i tym samym opowiadającym w sposób domniemany sformułowanej w art. 6 ust. 1 EKPC wzgl. art. 47 EKPP zasadzie rzetelności, jako podstawę ustalono, że

— uzależnienie od gier nie stanowi problemu społecznego wymagającego działania ze strony państwa,

— zakazane gry losowe nie są uważane za działanie kryminalne, lecz jedynie (choć często) jako administracyjno-policyjne zakłócenie porządku,